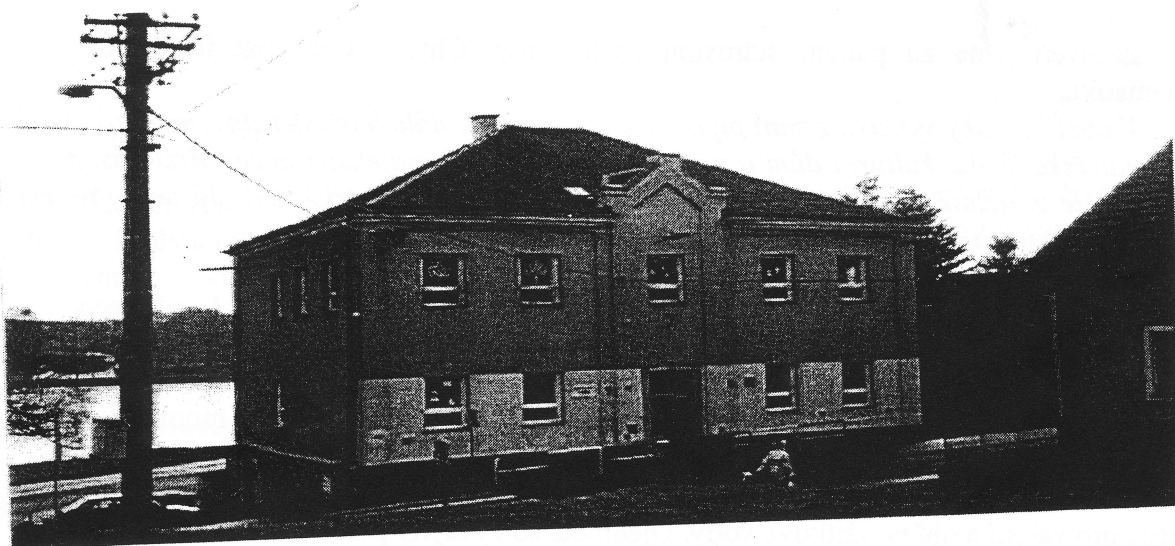

Poškoláček

Časopis Základní školy Všeruby

číslo 10

leden-květen 2005

Dobrý den !!!

Vítáme vás u nového vydání Poškoláčku. V letošním prvním čísle si zavzpomínáme na zimu, dozvíte se o budoucnosti naší obce z rozhovoru s panem starostou ing. Janem Jiříkem. Přečtete si, co se dělo ve škole a také se dozvíte o příběhu potápěče pana Miloše Petrželky. Jako přílohu jsme pro vás připravili chvílku oddechu a naše návrhy na zlepšení naší obce.

Škola – základ života

Rozhovor s panem starostou

Dne 6. ledna navštívila naše redakční skupina na Obecním úřadě pana starostu ing. Jana Jiříka. Panu starostovi jsme nesly malý dárek. Byl to projekt naší školní zahrady, jak si ji my děti představujeme a co by na ní nemělo chybět. Byly jsme moc rády, že nás pan starosta přijal a ochotně zodpověděl všechny naše otázky.

Pane starosto, jak se vám líbila naše Vánoční besídka?

Super! Vynikající!! Musím jen chválit!!! Mně osobně se líbili nejvíc prvňáčci.

Co se v obci připravuje nového na rok 2005?

Hodláme dokončit ve Všerubech stavbu chodníků a začít projektovat chodníky na Hájku a na Brůdku.

A co obec plánuje v roce 2005 udělat pro školu?

Chystáme se koupit nové jednomístné různobarevné lavice a židle, aby se vám při vyučování dobře sedělo a ve škole se vám ještě víc líbilo. Také hodláme vyměnit okna v budově školy.

Pane starosto, děkujeme Vám za rozhovor.

Napsaly Jiřina Neubellerová 3.r., Jitka Pitáková 5r. a Barbora Nersová 5.r.

Zemní plyn

Zároveň jsme za panem starostou zašli i my. Chtěli jsme znát jeho názor na problematiku.

V obci Všeruby využívá zemní plyn 68% domácností, dále hasičská zbrojnice, základní škola, mateřská škola, kulturní dům a pošta. Plynovody jsou majetkem obce. Mrzí nás, že se plyn neustále zdražuje, neboť to odrazuje zbytek domácností od připojení. Já tento systém vytápění považuji za ekologicky přínosný a pro lidi pohodlnější.

Také jsme zjistili některé zajímavé informace o plynu na internetu. Tak tady jsou. Zemní plyn je přírodní hořlavý plyn složený hlavně z methanu, popřípadě ze směsi methanu s jinými plyny. Vyskytuje se většinou pod tlakem v pórech a v trhlinách hornin. Tvoří samostatná ložiska nebo provází ropu, popřípadě uhlí. Těží se v obrovském množství v řadě světových nalezišť a užívá se především jako topivo a surovina v petrochemii.

V České republice využívá výhod zemního plynu více než 2,5 milionů obyvatel zejména pro vaření a ohřev užitkové vody. Ojedinele se vyskytly pračky a sušičky prádla.

	metan	Vyšší uhlovodíky	inerty
ČR naftový	97,7	1,7	0,6
ČR karbonský	92,5	2,2	6,3
Rusko	98,4	0,8	0,8
Norsko	93	4,9	2,1

Napsali J. Holub 5.r., M. Polák 5.r.

Sběr starého papíru

Sběr starého papíru se konal na podzim roku 2004. To jsme odevzdali přes 2000 kg. Přijel nákladní vůz, my jsme vše naložili a bylo to!! Pak to vše v Klatovech zvážili a u nás ve škole na internetu jsme se dozvěděli o soutěži a zahráli jsme si hru. Věříme, že rok 2005 bude určitě ještě lepší, protože **už teď jsme odevzdali přes 3520 kg.** Doufáme, že nám i vy nějaký sběr ještě přidáte.

Napsaly Jiřina Neubellerová 3.r., Barbora Nersová 5.r., Jitka Pitáková 5.r.

Maškarní bál

Dne 26.2.2005 měl být maškarní bál pro děti, jenže se pak odložil kvůli chřipkové epidemii až na 5.3.2005. Moc jsme se těšili. Přišli jsme na maškarní bál, čekali jsme chvíli a už začali hrát písničky. Vystřídala je první soutěž, házeli jsme do lví hlavy noviny, které byly udělané jako míčky. Po dalších písničkách tancovali někteří žáci 1. až 5. třídy a děti okolo je musely napodobovat. Krásně to zvládaly. Každý se bavil. A už jsme tu měli soutěž o přetahování provazu. Pak už jsme tancovali každý podle sebe, asi v půl šesté bylo vyhlašování masek. Stoupli jsme si všechny masky do kola a chodili kolem sálu. Rodiče vybrali nejhezčí masku a už nám to prozradili. Nebylo určené první, druhé ani třetí místo, ale každá maska dostala nějakou odměnu. Po sále se proháněli např. indián, princezna, 4 jeptišky, šašek, vodník, sněhulák, beruška, kuchař, Bořek stavitel, myška a spousta dalších masek. Bylo tam hodně pěkných cen, všichni měli radost. Každému se tam moc líbilo, ale už byl závěr a museli jsme jít domů. Škoda, že už maškarní bál končí. Nashledanou, těšíme se příště.

Napsaly Jiřina Neubellerová 3.r., Barbora Nersová 5. r, Jitka Pitáková 5.r

Školní kronika

Školní rok 1955-56

Školní rok 1955-56 byl zahájen dne 1.září 1955. Žáčky 1. postup.roč. přivítala ředitelka školy a pionýři. Toho roku byla škola opět dvoutrídni. Během šk.roku byly pořádány různé kurzy - kreslířský, matematický, kurs nápravné tělesné výchovy. Žactvo s třídními učitelkami navštívilo výstavu mladých mičurinců v Domažlicích. Dne 22.2. se zúčastnily učitelky přednášky Mírové využití atomové energie, pořádané SZŠO v Domažlicích. K týdnu knihy pořádaly obě třídy besedy ke knihám. Besedou bylo obzvláště nadšeno žactvo 1. třídy a knihu Malý Bobeš si velmi oblíbilo. K Dni ptactva pořádal člen ornitologické společnosti s. K. Strnad přednášku žákům obou tříd o ochraně ptactva a lovné zvěře. Žáci vyslechli přednášku se zájmem i dobrým předsevzetím, které ale později prakticky neosvědčili.

Napsali Lukáš Svatoš 3.r. , Jana Szmolenová 4.r.

Rybářské střípky

Dobrý den, lidi. Máme tu nové číslo Poškoláčka a s ním i Rybářské střípky. V dnešním čísle vám povíme, co vše jsme zjistili o candátovi.

Vyskytuje se v nížinných řekách, jezerech, dopravních a závlahových kanálech. Má bílé břicho, zlatavé boky,zelenošedý hřbet, velké skelné oči a oddělené hřbetní ploutve . Nejlépe se loví na živé a mrtvé rybky a nejlepší návnady jsou plotice, perlín nebo úhoř.

A teď něco o tom, kdy se má candát chytat. Je to především pozdní léto a podzim, ale na lov se můžete vydat i za mírných zimních dnů. V červnu, bezprostředně po tření, zabírá candát v některých vodách velmi dobře, ale znalci upírají candátům uloveným v této době vyhlášenou kvalitu jejich masa. Poměrně dobře zabírají candáti také bezprostředně před dobou tření. Lovit je v této době ale nepovažují za rozumné, zejména je-li třeba v lovných vodách stav candátů zachovat, nebo dokonce teprve budovat.

Taktika: snad nejnápadnějším znakem, který vás upoutá při prvním setkání s candátem, jsou velké chladné, skelné oči. Jsou přizpůsobeny pro lov za nepříznivých světelných podmínek, takže není nikterak překvapivé, že nejlepší dobou pro lov candátů je noc nebo když je úplně zataženo. Ještě více zvyšuje vaše vyhlídky na úspěch vítr čeřící vodní

hladinu. Na rozdíl od štik neberou candáti na nástrahy s mrtvými mořskými rybami a vezmou pouze ty rybky, jimiž se přirozeně živí ve vodě, na níž právě lovíte. Kromě toho mají malé tlamy, a proto je zapotřebí lovit s návnadami ne většími než 10 cm. Navíc se candáti neobtěžují s mraženými rybkami a dávají přednost čerstvě zabitým mrtvým rybkám, které jste ulovili tentýž den na stejném povodí.

A aby ještě nebyl obtížím konec, candáti jsou velmi opatrní, a pokud pocítí jakýkoliv odpor, jsou náchylní vyplivnout návnadu i s háčkem. V takovém případě platí doporučení stále sedět a při jakémkoliv záběru hned zasekávat.

Candáti tedy představují obrovskou výzvu, o čem svědčí skutečnost, že jsou u rybářů poměrně oblíbeni.

Napsali Radek Přibík 5.r., Z. Eichler 4.r., M. Eichler 5.r.

Pro chvíle oddechu

Na našem dvoře - Ferda a Andula

Dneska si budeme povídat o Ferdovi a Andule. Ferda je starý králík, ale na Andulu nedá dopustit. Andula vypadá na první pohled jako neviňátko, ale už na ten druhý je to pěkné kvítko. Oba si dobře rozumí. Andula je morče staré 3 roky a Ferdovi spí za ušima. Žijí v králíkárně v jednom kotci. Andulu dostala moje sestra Kačka od babi z Bukovce. Oba mají rádi oves, seno a jako zákusek třeba kousek mrkve nebo chleba, nepohrdnou ani řepou. Oba mají velký pupek a žije se jim blaze. To je zatím ode mne z našeho dvorku vše a jestli se chcete dozvědět víc, kupte si další číslo Poškoláčku!

Napsal Míla Polák, 5 r.

Já a moji zakrslí králíci

Zdravím všechny králíčky!

Jmenuji se Eliška a jsem celá bílá. Když jsem byla malá, rozkousala jsem pletivo v králíkárně. Páníček se na mě zlobil. Páníček má přenosnou klec, abychom se na jaře a v létě mohli s mým kamarádem Pepíčkem pást i venku na louce.

Napsal chovatel Martin Eichler, 5.r.

Omluva

Nechci dělat potyčku
strkat žáka Motyčku.
K tělocvičně předbíhal,
já jsem ale nestíhal.
Ke konfliktu rychle došlo,
takhle by to ale nešlo.
Já se budu slušně chovat
a nebudu odstrkovat.

Napsal (ale nesložil) Zdeněk Eichler 4.r.

Beseda s panem potápěčem

Dne 17.12.2004 byl u nás ve škole potápěč pan Miloš Petrželka. Každý se ho mohl ptát na jakékoliv věci, ukázal nám potápěčské oblečení, ploutve a potápěčskou bombu a řekl nám, co všechno musí potápěč umět. Také jsme si prohlédli fotografie míst, kde už byl s ostatními potápěči. Pan Petrželka se byl potápět už skoro všude. Jednou se dokonce setkal i se žralokem a s delfínem, prý se na něj dívali, ale neublížili mu.

Vyprávění se nám líbilo, všichni jsme se moc a moc divili jeho zážitkům i tomu, že potápění není žádná lehká věc. Na závěr na chvilku vypustil potápěčskou bombu (byl to strašný „syčák“ssss) a každému dal potápěčskou samolepku. Už se těšíme na další besedu.

Napsaly Jiřina Neubellerová 3.r., Barbora Nersová 5. r., Jitka Pitáková 5.r.

Vánoční besídka

Dobrý den, doufáme, že jsme vás potěšili naší vánoční besídkou, která se konala 21.12.2004. Byli jsme příjemně překvapeni, kolik přišlo lidí. Na začátku vás uvítal Radek Přibík se svým vystoupením - skladbou Wolfganga Amadea Mozarta a potom už vystupovali s básničkami a písničkami všichni žáci naší školy. Určitě jste si řekli, jak krásně se to všem povedlo. Děti 1., 2. a 3.r tancovali na písničku „Měla babka čtyři jabka“ a žáci 3., 4. a 5.r tancovali na písničku „O-zone“. A co našly děti pod stromečkem? Všichni dostali hrmeček, čokoládu a dinosaura, škola a družina se radovaly z CD přehrávače, videa, DVD rekorderu, televize, létajícího talíře, stavebnice a auta.

Určitě se vám budou líbit i další besídky .To je vše, těšíme se nashledanou.

Napsaly Jiřina Neubellerová 3.r, Barbora Nersová 5. r, Jitka Pitáková 5.r

Vánoce

Vánoční svátky jsou prima věc. Každý rok se na ně moc těším. 23. prosince si vezeme domů stromek. Ještě večer ho postavíme do stojánku, aby se nám do zítřka krásně rozvinul. Na Štědrý den vstávám brzy, protože už nemůžu došpat. Po snídani jdeme pro ozdoby a začneme čepit naší jedličku. Tento rok se nám obzvlášť povedla. Na stůl jsme dali voňavé cukroví, poobědvali kubu a konečně jedeme do Všerub. Tam se sejdem celá rodina u večere. Babi, taťka a mamča vaří a smaží. Já pomáhám s přípravou štědrovečerního stolu. Hrají nám k tomu koledy a je cítit ta zvláštní vánoční vůně. Když je všechno připraveno, sedneme si ke stolu a začneme jíst. Všem moc chutná, ale já a můj malý bratranec Honzík máme uši nastražené. Konečně dojedl i můj děda, který všechno schválně napíná. Zazvoní zvoneček a nám dětem se rozzáří oči. Dárků bylo pod stromečkem hodně, protože jsme byli hodní. Již tradičně jsem byl pověřen rozdáváním dárků, ovšem za „vydatné“ pomoci malého Honzíka. Všichni byli moc spokojeni a překvapení, jak mohl Ježíšek uhodnout všechna přání. V televizi začala pohádka, ale nikdo se na ni nedokázal soustředit, vánoční atmosféra u stromečku byla hezčí a nové dárky se musí přece vyzkoušet a prozkoumat.

Podle Radka Přibíka napsal Jaroslav Motyčků 4.r.

Na vánoční svátky a Štědrý den se připravujeme v klidu, ale před Vánocemi máme plné ruce práce s uklízením a pečením cukroví. S tím mamíně rádi pomáháme. Den před Vánocemi Terežka pořád říká: „ Járo, zítra jsou Vánoce!“ A protože Terežka ještě věří na Ježíška, tak zdobíme stromeček, až usne.

Ráno po snídani jdu nakrmit slepice. Zůstaneme chvíli venku, abychom se proběhli. Když přijdeme domů, jdeme si hrát. Později se díváme na pohádky. V poledne táta povídá: „Co kdybychom se najedli?“ „Tati, kdo nejí na Štědrý den, uvidí zlaté prasátko,“ povídá Terežka. A tatka na to: „Zkoušel jsem to jako malý, ale nikdy jsem ho neviděl. Tak se teď nebudu trápit hladý.“

K vánočním zvykům patří také lití olova. Jelikož my olovo nemáme, tak roztavíme vosk, který lijeme do vody. Přitom se vždycky nasmějeme. Kolem 14.00 hodiny zabíjíme já a táta kapra. Když mamina s tatškou připravují večeři, dívám se na televizi. Před večeří se svátečně oblečeme. Každý rok máme k večeří řízek, smaženého kapra a bramborový salát. Po večeří přijde babi s dědou a čekáme, až zazvoní Ježíšek. Po zazvonění zvonečku jdeme ke stromečku. Prohlédneme si stromeček a dáme se do rozbalování dárků. Dárky rozbaluji já se sestrou a rozdáváme je podle toho, komu patří. Z každého dárku máme radost. Až vybalíme všechny dárky a potěšíme se s nimi, díváme se na televizi. Později večer jdeme spát.

Napsal Jára. Motýčka 4.r.

Zimní olympiáda na sněhu

Zimní olympiáda na sněhu se konala 31.1 2005. Všichni jsme si parádně zajezdili, ale i zasoutěžili. Jezdili jsme na „Radaru“ a bylo to velká fuška ten velký kopec vyšlapat, ale na konec to šlo. Někdo si vyrobil i své vlastní vozítko, třeba jako Miloš Polák, který si vzal staré lyže, přidělal je na bednu, přidal starodávné hůlky a vozítko bylo hotové!!!! Klára Mihálková měla starý pekáč, ale div divoucí, jezdil jí také pěkně. Jitka Pitáková a Vlad'a Neubeller měli pytel. Moc se nám to líbilo a těšíme se na další olympiádu!!

Napsaly Jiřina Neubellerová 3.r, Barbora Nersová 5. r, Jitka Pitáková 5.r

Naše želva

Dne 3.2.2005 jsme stavěli malou želvu. Byla to velká soutěž školy. Paní ředitelka Jindřiška Behenská a paní učitelka Jana Šupová to vše sledovaly a hodnotily. Ve skupině byli: Tomáš Kafka, Vašek Grössl, Petra Bernardová, Kateřina Poláková a vedoucí skupiny Kristýna Mikšová. Všichni jsme se moc a moc snažili. Z náradí jsme měli lopatu a lžici. Celá škola šla ven na školní zahradu. Byla to velká práce, ale i zábava. Měli jsme různé skupinky a všichni jsme něco postavili: kobru, krávu, iglú, princeznu, sněhuláka, velkou želvu, krokodýla a starodávný dům. Soutěž se nám líbila a těšíme se na další.

Napsali jmenovaní žáci Jitka Pitáková 5.r

Stavba želvy Žofky

Dne 3.2. 2005 se konala na naší školní zahradě velká sněhová soutěž. Zúčastnili se jí žáci 1. až 5. třídy. Měli jsme za úkol ve skupinách stavět sněhové výtvary. Naší skupinu tvořili kluci i holky - Jiřa Neubellerová, Radek Přibík, Míla Polák, Jitka Pitáková, Jana Szmolenová a Barbora Nersová. Na stavbu jsme měli 2 hodiny. Každý si mohl přinést svoje „fidlátka“. My jsme měli k dispozici dvě hrabla a jeden nůž. Začali jsme tím, že jsme nahrnuli hromadu bílého lepkavého sněhu a skončili nádherným výtvozem. Alespoň všichni poznali, že se jedná o želvu.

Napsali jmenovaní žáci Jitka Pitáková 5.r.

Kdybych byl - byla starostkou Všerub

My žáci 4. a 5. ročníku jsme si při hodině slohu zahráli na dospělé. Zkusili jsme si představit, že jsme starostkami – starosty Všerub, máme neomezené množství peněz a můžeme tedy navrhnout, co by se u nás dalo změnit.

Tady jsou naše práce, možná vás mile překvapí, že i my si všímáme věcí kolem nás a vidíme, co by se mohlo změnit.

Kdybych byla starostkou Všerub, tak bych na dětském hřišti postavila nové houpačky, více prolézaček a mnoho laviček, které by byly ze dřeva. Ve škole bych dala udělat nové lavice a židle. Možná bych také předělala školu tak, aby v ní bylo více tříd. Na školní zahradě bych předělala záhony tak, aby každé dítě mělo jeden záhon. Také bych koupila více „áček“. Vedle školy bych postavila krásný dům, ve kterém by byly děti z družiny, byl by velký a vybavený krásnými hračkami. Děti by se tam určitě nenučily!

Napsala: Jana Szmolenová 4.r.

Kdybych byla starostkou Všerub tak bych nechala udělat školu až do 9. ročníku. Také bych nechala rozbourat staré domy a postavila bych nové. Nové silnice by se také hodily. Dokončila bych chodníky a nechala bych rozrůst vesnici, pak bych nechala založit útulek pro všerubské tuláky. S rybníkem bych také něco podnikla, udělala bych tam koupaliště.

Napsala: Barbora Nersová 5.r.

Kdybych byla starostkou Všerub, vylepšila bych dětské hřiště a přidala více atrakcí, vybudovala bych ve Všerubech plavecký bazén, postavila bych chodníky ve Všerubech, na Hájku, Brůdku a Hyršově. Dále bychom společně s výborem SRPDŠ koupili do Mateřské a Základní školy nové hračky. Postavila bych pro maminky velký obchodní dům s módou a hned vedle obecní pivovar, kde by na ně tatínkové čekali. Dále bych vystavěla novou silnici z Prapoříš' přes Studánky a „Radar“ do Německa, aby nemusely kamiony a další auta jezdit přes naše obce. Postavila bych pension pro staré lidi s lékárnou, rehabilitací a dalšími užitečnými přístroji. Vybudovala bych sportovní centrum pro děti i dospělé, ve kterém by dospělí soutěžili v kuželkách, kulečnicku, tenisu a formovali své tělo ve fitness klubu a sauně. Také děti by hrály sportovní hry a jezdily zde na kolečkových bruslích a skateboardech.

Napsala Jitka Pitáková, 5.r.

Kdybych byl starostou Všerub, nechal bych rozšířit dětské hřiště. Je tam hodně místa, tak by tam mohla být ještě lanovka, trampolína, tyč na šplhání, kolotoč, houpačky a prolézačky. A protože je zde hodně uschlých stromů, nechal bych je vykácet a zasadit nové. Nelíbí se mi ve Všerubech staré polorozpadlé domy. Měly by se zbořit, aby nedělaly ostudu. Místo nich bych postavil domy nové, do kterých by se nastěhovali noví lidé a Všeruby by se rozrostly. Aby se využil náš velký rybník, nechal bych kus upravit na koupaliště.

Napsal: Jaroslav Motyčka, 4.r.

Kdybych byl starostou Všerub, udělal bych chodníky zřídil bych kino, udělal bych pěknou pláž u rybníka, zlikvidoval bych černé skládky, doporučil bych více kontejneru na PVC lahve, obchody na Hyršově a na Hájku.

Napsal: Zdeněk Eichler 4.r.

Kdybych byl starostou Všerub, nechal bych postavit místo školního hřiště sportovní stadion s umělou trávou pro všechny občany. Školu bych přestěhoval do starých vojenských kasáren. Tam by mohla být dohromady se školní jídelnou, družinou i velkou tělocvičnou. Našlo by se tam dost místa i pro různé zájmové kroužky. Před budovou i za ní je dost místa na školní zahradu i hřiště.

Také bych zrekonstruoval celý kulturní dům a pořádal bych v něm různé kulturní akce. Např. posezení pro důchodce s dechovkou, jako je to ve Kdyni, divadla pro děti a různé besedy s lidmi, kteří dělají něco zajímavého. Myslím si, že by bylo také důležité postavit takové malé sídliště, aby se do Všerub stěhovali noví lidé a všechny tyto věci byly využité. Také bych řekl, že Všerubům chybí nějaké koupaliště. Ale to už bych utrácel asi moc.

Napsal: Radek Přibík, 5.r.

Kdybych byl starostou Všerub, tak bych dodělal chodníky po celých Všerubech. Kolem rybníku bych vysázal trnky, to aby se koroptvičky měly kam ukrýt. Vyčistil bych rybník a udělal pěknou skládku. Postavil bych útulek pro všechna zvířata. Udělal bych novou silnici. S občany bych sepsal smlouvu, že kdo si uklidí kolem svých příbytků a obecní úřad to uzná, čekala by občany 1 000, Kč odměna. Na hřišti bych postavil nové kabiny. Na Hájku bych postavil konzum, hospodu a chodníky. Omezil bych kamionovou dopravu a udělal novou silnici. Vybudoval bych dětské a fotbalové hřiště. Na Maxově bych na pilu koupil nové stroje a udělal bych silnici a chodníky. Také bych vyčistil rybník.

Napsal: Miloslav Polák 5.r.

Kdybych byl starostou Všerub, ihned bych dostavil chodníky. Dal bych z rybníka udělat koupaliště s pěkně čistou vodou a pláží. Nad rybníkem bych nechal udělat skluzavky. Také bych postavil nové stáje a výběhy pro krávy. Vybudoval bych novou silnici, ale ne dálnici. Nechal bych zbourat starou faru, aby byl vidět náš hezký kostel. Také by bylo třeba opravit pomník Boženy Němcové. Také bych nechal postavit dvakrát větší dětské hřiště, kde by bylo hodně prolézaček a skluzavek. Nechal bych opravit a vyčistit zářivky.

Napsal Vladimír Neubeller 5. r.

Kdybych byl starostou Všerub, udělal bych lepší a větší školní hřiště. Dokončil bych chodníky do konce Všerub a pokračoval bych až na Hájek. Nechal bych postavit novou školu až do 9. ročníku. Na školním hřišti bych udělal nové branky na fotbal a basketbalový koš. Postavil bych větší a lepší tělocvičnu a nechal bych uklidit celé Všeruby, Hájek, Hyršov a Maxov. Opravil bych obecní úřad a zed' u hřbitova.

Napsal Jiří Holub, 5.r.

Redakční rada: Brožík Ondřej, Hoang Martin, Neubellerová Jiřina, Svatoš Lukáš, Ženatý Vladimír (3.r.), Eichler Zdeněk, Motyčka Jaroslav, Konvalinová Zuzana (4.r.), Eichler Martin, Holub Jiří, Nersová Barbora, Pitáková Jitka, Přibík Radek, Polák Miloslav (5.r.)